

การพัฒนานักฟุตบอลเยาวชนเพื่อการอาชีพ กรณีศึกษา ศูนย์ฝึกฟุตบอลเยาวชน K.C.ACADEMY

DEVELOPING YOUTH FOOTBALL PLAYERS FOR PROFESSIONAL CAREERS: A CASE STUDY OF K.C. ACADEMY

สุรทรัพย์ ด่านดี¹, ชาญชัย จิวจินดา²

วันรับ: 4 สิงหาคม 2568 วันแก้ไข: 15 สิงหาคม 2568 ยอมรับ: 15 สิงหาคม 2568

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) กระบวนการพัฒนาเยาวชนเพื่อเป็นนักฟุตบอลอาชีพมีกระบวนการอย่างไร 2) เพื่อศึกษาปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลมืออาชีพ 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาของเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลมืออาชีพ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 12 คน ซึ่งประกอบด้วย องค์กรผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง รวมไปถึงตัวนักกีฬาที่มุ่งมั่นในการเป็นนักกีฬาอาชีพ ทั้งนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า 1) กระบวนการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพของศูนย์ฝึกฟุตบอลเยาวชน K.C.ACADEMY มีลักษณะที่เป็นระบบอย่างชัดเจน แม้จะอยู่ในบริบทของชุมชนท้องถิ่นที่มีทรัพยากรจำกัด แต่สามารถวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน ภายใต้แนวคิดการจัดการองค์กรการกีฬา ที่เน้นการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ การวางโครงสร้างภายในและการจัดการกิจกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายหลักขององค์กรกีฬา 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ ความร่วมมือจากตัวนักฟุตบอลเอง ครอบครัวที่เป็นเสาหลักของการสนับสนุนทางด้านอารมณ์และสภาพแวดล้อม ผู้ฝึกสอนที่มีความเชี่ยวชาญ และเครือข่ายหรือองค์กรที่สร้างระบบสนับสนุนอย่างครบวงจร 3) แนวทางการพัฒนาสู่การเป็นมืออาชีพ โดยพัฒนาในทุกมิติ ทั้งทักษะ ความรู้ จิตใจและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้นักฟุตบอลเยาวชนมีโอกาสประสบความสำเร็จในเส้นทางอาชีพได้อย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: เยาวชน, การพัฒนา, อาชีพนักฟุตบอล

¹ สุรทรัพย์ ด่านดี ปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาผู้นำทางสังคม ธุรกิจ และการเมือง มหาวิทยาลัยรังสิต

² ชาญชัย จิวจินดา อาจารย์ประจำ สาขาวิชาผู้นำทางสังคม ธุรกิจ และการเมือง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

Abstract

This qualitative research aimed to: (1) examine the processes involved in developing youth into professional football players, (2) identify the success factors in youth development towards becoming professional football players, and (3) propose development guidelines for youth aspiring to a professional football career. Data were collected through in-depth interviews with 12 key informants, including representatives from relevant organizations, coaches, parents, and aspiring professional players. Content analysis was employed for data interpretation.

The findings revealed that: (1) The youth football development process at K.C. Academy is highly systematic, despite operating within a local community context with limited resources. The academy successfully implements a step-by-step operational plan under the concept of sports organization management, emphasizing human resource management, internal structure, and activity management aligned with the organization's primary goals. (2) Key success factors include the commitment of the players themselves, emotional and environmental support from families, the expertise of coaches, and the presence of comprehensive support systems through networks or organizations. (3) The proposed development guidelines emphasize holistic growth, covering technical skills, knowledge, mental resilience, and a supportive environment, enabling young players to achieve sustainable success in their professional careers.

Keywords: Youth Development, football Training, Professional Football Career

1. บทนำ

ฟุตบอล (Association Football) ถือเป็นหนึ่งในกีฬาที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานและเป็นที่ยอมรับสูงสุดทั่วโลก ต้นกำเนิดของกีฬาฟุตบอลในรูปแบบสมัยใหม่มีจุดเริ่มชัดเจนในปี พ.ศ. 2406 (ค.ศ. 1863) เมื่อประเทศอังกฤษได้ก่อตั้งสมาคมฟุตบอล (The Football Association: FA) และประกาศใช้กติกาสากลของการแข่งขันอย่างเป็นทางการเป็นระบบเป็นครั้งแรก (History of Association Football, n.d.) แม้ว่าจะมีข้อสันนิษฐานว่าประเทศฝรั่งเศสและอิตาลีอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบของเกมฟุตบอล แต่หลักฐานทางประวัติศาสตร์ระบุว่าข้อกำหนดกติกาและการจัดการแข่งขันอย่างเป็นทางการเริ่มต้นจากอังกฤษ (Oldest Football Clubs, n.d.; Football in Italy, n.d.)

ในประเทศไทย ฟุตบอลได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องและก้าวขึ้นมาเป็นกีฬาที่ครองใจคนไทยทุกเพศทุกวัย (ฟุตบอลในประเทศไทย, 2559) กระแสความสนใจดังกล่าวส่งผลให้จำนวนผู้เล่นและผู้ติดตามการแข่งขันเพิ่มสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะในช่วง พ.ศ. 2556–2557 ซึ่งถูกกำหนดให้เป็น “ช่วงฟื้นฟูศรัทธา” (Restoring the Trust) ตามแผนพัฒนาฟุตบอลแห่งชาติ (National Football Reconstruction Plan 2013–2022, 2016) ที่มุ่งเน้นการสร้างรากฐานด้านเทคนิค การพัฒนาเยาวชนทั่วประเทศ การวางโครงสร้างพื้นฐานด้านสนามและอุปกรณ์ ตลอดจนการมุ่งคว้าชัยชนะในระดับภูมิภาคอาเซียน

ทั้งนี้ ระบบการฝึกซ้อมฟุตบอลของทีมชาติไทยถูกออกแบบให้สอดคล้องกับลักษณะทางกายภาพของนักกีฬาไทย โดยเน้นการสร้างแบบฝึกหัดสำหรับเยาวชนรากหญ้า (Common Grassroot Training Program) ในช่วงอายุ 6–12 ปี เพื่อวางรากฐานทักษะและความสามารถเฉพาะตัวที่เหมาะสมและเพิ่มจำนวนผู้เล่นที่มีคุณภาพเข้าสู่ระบบการแข่งขันในสโมสรทั้งในและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง (National Football Reconstruction Plan 2013–2022, 2016)

ในบริบทของการพัฒนาฟุตบอลไทย การสร้างรากฐานจากเยาวชนถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะยกระดับมาตรฐานการแข่งขันสู่ระดับสากล โดยเฉพาะการพัฒนาในช่วงอายุ 6–12 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยทองของการเรียนรู้ทักษะและสร้างทัศนคติที่ถูกต้องต่อกีฬา (National Football Reconstruction Plan 2013–2022, 2016) ศูนย์ฝึกฟุตบอลเยาวชน K.C. Academy นับเป็นตัวอย่างที่โดดเด่นของการพัฒนาฟุตบอลในบริบทชุมชนท้องถิ่น แม้จะมีข้อจำกัดด้านทรัพยากร แต่สามารถวางระบบการฝึกซ้อมที่มีโครงสร้างชัดเจนครอบคลุมทั้งทักษะ เทคนิค วินัย โภชนาการและการเสริมสร้างบุคลิกภาพ นอกจากนี้ยังมีการบูรณาการความร่วมมือจากครอบครัว ชุมชน ผู้ฝึกสอนและเครือข่ายสโมสร ทำให้เกิดระบบสนับสนุนที่สมบูรณ์และยั่งยืน จึงนับเป็นกรณีศึกษาที่มีคุณค่าในการวิเคราะห์ปัจจัยแห่งความสำเร็จและการสร้างแนวทางพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1) เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ กรณีศึกษา ศูนย์ฝึกฟุตบอลเยาวชน K.C.ACADEMY

2) เพื่อศึกษาปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลมืออาชีพ กรณีศึกษา ศูนย์ฝึกฟุตบอลเยาวชน K.C.ACADEMY

3) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาของเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลมืออาชีพ กรณีศึกษา ศูนย์ฝึกฟุตบอลเยาวชน K.C.ACADEMY

3. ระเบียบวิธีการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้รูปแบบการศึกษาเชิงกรณีศึกษา (Case Study Research) เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนา ปัจจัยแห่งความสำเร็จและแนวทางการพัฒนานักฟุตบอลเยาวชนสู่ความเป็นมืออาชีพในบริบทของศูนย์ฝึกฟุตบอลเยาวชน K.C. Academy

3.2 กลุ่มเป้าหมายและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

การคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาความเกี่ยวข้องและประสบการณ์ตรงกับการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ รวมจำนวน 12 คน ประกอบด้วย

- 1) ผู้บริหารหรือผู้ก่อตั้ง K.C. Academy จำนวน 2 คน
- 2) ผู้ฝึกสอน (Coaches) จำนวน 4 คน
- 3) ผู้ปกครองของนักกีฬาเยาวชน จำนวน 3 คน
- 4) นักฟุตบอลเยาวชนที่กำลังฝึกใน K.C. Academy และมีเป้าหมายสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ จำนวน 3 คน

การคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้ให้ข้อมูลต้องมีคุณสมบัติที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและมีประสบการณ์ตรงกับการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ คุณสมบัติของแต่ละกลุ่มมีดังนี้

ผู้บริหารหรือผู้ก่อตั้ง K.C. Academy

- 1) มีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย วางแผน และบริหารจัดการศูนย์ฝึก
- 2) มีประสบการณ์ในการจัดการองค์กรกีฬาอย่างน้อย 3 ปี
- 3) มีความรู้ความเข้าใจในวิสัยทัศน์และกลยุทธ์การพัฒนาเยาวชนของศูนย์ฝึก

ผู้ฝึกสอน (Coaches)

- 1) ผ่านการอบรมหรือได้รับใบอนุญาตการฝึกสอนจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย หรือองค์กรที่ได้รับการยอมรับ
- 2) มีประสบการณ์ฝึกสอนนักฟุตบอลเยาวชนอย่างน้อย 3 ปี

3) มีผลงานหรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวชนที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันหรือได้รับคัดเลือกเข้าสู่สโมสร

ผู้ปกครองของนักกีฬาเยาวชน

- 1) มีบุตรหลานที่กำลังฝึกซ้อมใน K.C. Academy มาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี
- 2) มีบทบาทสนับสนุนด้านจิตใจและทรัพยากรเพื่อการฝึกซ้อม
- 3) สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของบุตรหลานและบทบาทครอบครัวต่อการพัฒนา

นักฟุตบอลเยาวชน

- 1) กำลังฝึกซ้อมอยู่ใน K.C. Academy อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 1 ปี
  - 2) มีอายุระหว่าง 12-18 ปี
  - 3) มีเป้าหมายชัดเจนในการพัฒนาตนเองเพื่อเข้าสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ
  - 4) ยินดีเปิดเผยประสบการณ์การฝึกซ้อมและทัศนคติต่อการเล่นฟุตบอล
- โดยทั้ง 4 กลุ่มนี้ ต้องมีความยินดีในการให้สัมภาษณ์ เปิดเผยความคิดเห็นและข้อมูลโดยสมัครใจและอย่างเต็มใจ

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือหลักในการเก็บข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured In-depth Interview) ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นโดยอ้างอิงจากกรอบแนวคิดการวิจัยและวัตถุประสงค์ของการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก คือ

- 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล
- 2) กระบวนการและแนวทางการฝึกซ้อมใน K.C. Academy
- 3) ปัจจัยแห่งความสำเร็จและข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนานักฟุตบอลเยาวชนสู่การเป็นมืออาชีพ

3.4 ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยดำเนินการในเขตพื้นที่ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยเฉพาะบริเวณชุมชนโดยรอบ ซึ่งเป็นศูนย์กลางของชุมชน ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ภาคสนามจริง เพื่อสังเกต สัมภาษณ์และเก็บข้อมูลจากแหล่งที่เกี่ยวข้องโดยตรง

3.5 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษานี้ ผู้วิจัยได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ช่วงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2568 ถึง เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2568 โดยประกอบด้วยช่วงการวางแผน การเก็บข้อมูลภาคสนาม การถอดบทสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูล และการจัดทำรายงานการศึกษาระดับสมบูรณ์

4. ทบทวนวรรณกรรม

4.1 แนวคิดการจัดการองค์การการศึกษา

การจัดการองค์การการศึกษาเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยหลักการบริหารที่ชัดเจนและเป็นระบบ เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ Henri Fayol (1916) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทหลักของผู้จัดการซึ่งประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่

- 1) การวางแผน (Planning) กำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงาน
- 2) การจัดองค์การ (Organizing) จัดสรรทรัพยากร บุคลากร และโครงสร้างการทำงาน
- 3) การสั่งการ (Commanding) กำกับ ดูแล และมอบหมายงานอย่างชัดเจน
- 4) การประสานงาน (Coordinating) เชื่อมโยงการทำงานของทุกฝ่ายให้สอดคล้องกัน
- 5) การควบคุม (Controlling) ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

ในบริบทขององค์การการศึกษา หลักการดังกล่าวสามารถนำมาประยุกต์ใช้ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การวางระบบการฝึกซ้อม ไปจนถึงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของนักกีฬาและสร้างความยั่งยืนให้องค์กรการศึกษา (Fayol, 1916)

4.2 นโยบายและแผนเพื่อพัฒนาฟุตบอลเยาวชนเพื่อการอาชีพ

ทิศทางการพัฒนากีฬาฟุตบอลในประเทศไทยสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561–2580 ซึ่งกำหนด “ศักยภาพการศึกษา” เป็นหนึ่งในประเด็นสำคัญของแผนแม่บท โดยมีเป้าหมายให้การศึกษาสามารถสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีและสร้างชื่อเสียงให้ประเทศในเวทีสากล (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) แผนแม่บทดังกล่าวได้กำหนดแผนย่อยเกี่ยวกับการพัฒนาเยาวชนอย่างเป็นระบบ รวมถึงการวางมาตรฐานการฝึกซ้อมตามข้อกำหนดของ สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (AFC) ที่มุ่งสร้างเยาวชนให้มีทักษะ ความรู้ และความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจ (FA Coaching Course, n.d.)

นอกจากนี้ ยังมีการกำหนดให้สโมสรและศูนย์ฝึกเยาวชนสร้าง โปรแกรมฝึกรากหญ้า (Grassroots Program) ที่ครอบคลุมกลุ่มอายุ 6–12 ปี เพื่อวางรากฐานด้านเทคนิคและทักษะการเล่นอย่างถูกต้อง ซึ่งถือเป็นการลงทุนระยะยาวในการสร้างนักฟุตบอลอาชีพของประเทศ

4.3 แนวคิดปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาฟุตบอลอาชีพ

ปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนาฟุตบอลอาชีพประกอบด้วยองค์ประกอบหลายด้าน โดยไพศาล จันทร์พิทักษ์ (2562) ชี้ให้เห็นว่าความสำคัญของวิทยาศาสตร์การกีฬา (Sports Science) จะเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อวงการฟุตบอลไทย สามารถแบ่งออกเป็น 3 มิติหลัก ได้แก่

- 1) สรีรวิทยาการกีฬา (Sports Physiology) เพื่อพัฒนาสมรรถภาพร่างกายและลดความเสี่ยงการบาดเจ็บ
- 2) โภชนาการกีฬา (Sports Nutrition) เพื่อเสริมสร้างพลังงานและการฟื้นฟูร่างกายอย่างเหมาะสม

3) จิตวิทยาการกีฬา (Sports Psychology) เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจ ความมั่นใจและการควบคุมอารมณ์ของนักกีฬา

ชาญวิทย์ ผลชีวิน (2555) เน้นว่า การพัฒนาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยต้องอาศัยยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ได้แก่ การสนับสนุนจากภาครัฐ การพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกระดับ และการบริหารจัดการสโมสรให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและยกระดับการแข่งขันในเวทีนานาชาติ

4.4 การเชื่อมโยงแนวคิดสู่การพัฒนาเยาวชนสู่ความเป็นมืออาชีพ

จากแนวคิดการจัดการองค์กรของ Fayol (1916) ร่วมกับนโยบายในยุทธศาสตร์ชาติและปัจจัยความสำเร็จที่เน้นวิทยาศาสตร์การกีฬาและการบริหารจัดการสโมสร สามารถสังเคราะห์ได้ว่าการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพต้องมีการทำงานอย่างเป็นระบบ มีเป้าหมายชัดเจนและใช้หลักการบริหารที่ครอบคลุมทั้งการวางแผน การจัดการทรัพยากร การพัฒนาทักษะ การสนับสนุนจากเครือข่ายและการใช้เทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์กีฬาอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อสร้างนักกีฬาที่พร้อมแข่งขันในระดับอาชีพทั้งในและต่างประเทศ

5. ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า กระบวนการพัฒนาเยาวชนของ K.C. Academy มีความชัดเจนในด้านการวางแผนฝึกซ้อมตามช่วงวัย โดยกำหนดรูปแบบการฝึกที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางร่างกายและทักษะในแต่ละกลุ่มอายุ ตั้งแต่ระดับพื้นฐาน (Basic Skill Stage) ในช่วงอายุ 6-9 ปี ที่มุ่งสร้างความคุ้นเคยกับลูกบอล การควบคุมร่างกาย และความสนุกสนานในการเล่นกีฬา ไปจนถึงระดับพัฒนาทักษะขั้นสูง (Advanced Skill Stage) ในช่วงอายุ 10-15 ปี ที่เน้นเทคนิคเฉพาะตำแหน่ง การอ่านเกม และการทำงานเป็นทีม และต่อยอดสู่ระดับเตรียมความพร้อมแข่งขัน (Professional Preparation Stage) สำหรับเยาวชนอายุ 16-18 ปี ที่มุ่งฝึกทั้งด้านร่างกาย จิตวิทยาการกีฬา และกลยุทธ์การเล่นในระดับอาชีพ

ความสำเร็จของกระบวนการพัฒนาไม่ได้เกิดจากการฝึกทักษะเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมสำคัญ ได้แก่

1) บุคลากรและผู้ฝึกสอน (Coaching Staff)

1.1) K.C. Academy มีโค้ชที่ผ่านการรับรองจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยและบางส่วนเคยมีประสบการณ์ในระดับสโมสรอาชีพ

1.2) โค้ชทำหน้าที่เป็นทั้งครู ผู้ฝึก และที่ปรึกษาด้านจิตใจ สร้างแรงบันดาลใจให้เยาวชน

2) ครอบครัวและการสนับสนุนทางอารมณ์ (Family Support)

2.1) ครอบครัวมีบทบาทสำคัญทั้งในการสนับสนุนด้านเวลา ค่าใช้จ่าย และการให้กำลังใจ

2.2) การมีผู้ปกครองที่เข้าใจและให้ความสำคัญกับการฝึกซ้อม ทำให้เยาวชนมีแรงผลักดันและความมุ่งมั่นสูง

3) ทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก (Resources & Facilities)

- 3.1) ศูนย์ฝึกมีสนามและอุปกรณ์ฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน รวมถึงโปรแกรมการดูแลโภชนาการ
- 3.2) การจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัยและเอื้อต่อการฝึกซ้อมช่วยลดความเสี่ยงการบาดเจ็บ

4) โอกาสในการแข่งขัน (Competitive Opportunities)

4.1) K.C. Academy จัดและเข้าร่วมการแข่งขันทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ เพื่อให้เยาวชนได้สัมผัสบรรยากาศการแข่งขันจริง

- 4.2) การแข่งขันยังเป็นเวทีให้แมวมองและสโมสรได้เห็นศักยภาพของผู้เล่น

5) สภาพแวดล้อมทางสังคมและชุมชน (Social & Community Environment)

- 5.1) การมีชุมชนที่ให้คุณค่าและสนับสนุนการเล่นฟุตบอลช่วยสร้างวัฒนธรรมกีฬาที่แข็งแกร่ง
- 5.2) การยอมรับจากเพื่อนร่วมรุ่นและสังคมรอบข้างช่วยเพิ่มแรงจูงใจให้เยาวชน

โดยสรุป กระบวนการพัฒนาเยาวชนใน K.C. Academy เป็นการทำงานแบบองค์รวม (Holistic Approach) ที่ผสมผสาน การฝึกทักษะเชิงระบบกับการสร้างสภาพแวดล้อมสนับสนุน ซึ่งทั้งสองส่วนนี้ต้องดำเนินควบคู่กันจึงจะสามารถปั้นเยาวชนไปสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลมืออาชีพ กรณีศึกษา ศูนย์ฝึกฟุตบอลเยาวชน K.C. Academy พบว่า ความสำเร็จในการพัฒนาเยาวชนเกิดจากการบูรณาการหลายองค์ประกอบที่ทำงานเสริมกันอย่างเป็นระบบ ทั้งในด้านบุคลากร โครงสร้างการบริหารจัดการ การฝึกซ้อม การสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชน ตลอดจนโอกาสในการแสดงศักยภาพ โดยสามารถสรุปปัจจัยหลักได้ดังนี้

1) ความมุ่งมั่นและทัศนคติของนักกีฬา (Player's Mindset & Commitment)

1.1) เยาวชนที่เข้าร่วมการฝึกมีเป้าหมายชัดเจน ต้องการเป็นนักฟุตบอลอาชีพ และมีความตั้งใจฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง

1.2) นักกีฬามีวินัย ความรับผิดชอบ และความพยายามในการพัฒนาตนเอง แม้ต้องเผชิญอุปสรรคหรือความท้าทาย

2) คุณภาพของผู้ฝึกสอน (Coaching Quality)

2.1) โค้ชใน K.C. Academy มีประสบการณ์ตรงในวงการฟุตบอลและผ่านการอบรมหลักสูตรมาตรฐานจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยและ/หรือ AFC

2.2) ผู้ฝึกสอนสามารถปรับโปรแกรมการฝึกให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล ใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย และทำหน้าที่เป็นทั้งครู ที่ปรึกษา และผู้สร้างแรงบันดาลใจ

3) การสนับสนุนจากครอบครัว (Family Support)

3.1) ครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนทั้งด้านจิตใจ ค่าใช้จ่าย อุปกรณ์ และเวลา สำหรับการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

3.2) ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองช่วยเสริมแรงจูงใจให้เยาวชนมีความมุ่งมั่นมากขึ้น

4) โครงสร้างการบริหารจัดการที่เป็นระบบ (Organizational Management)

4.1) K.C. Academy มีการจัดการที่ชัดเจน ตั้งแต่การกำหนดเป้าหมาย วางแผนการฝึกแบ่งช่วงการพัฒนาและติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

4.2) การนำแนวคิดการจัดการองค์การกีฬา (เช่น แนวคิดของ Henri Fayol) มาปรับใช้ช่วยให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามเป้าหมาย

5) โอกาสในการแข่งขันและการแสดงศักยภาพ (Competitive Exposure)

5.1) เยาวชนได้รับโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศและบางส่วนได้เข้าร่วมทดสอบฝีเท้ากับสโมสรอาชีพ

5.2) การแข่งขันทำให้เยาวชนได้รับประสบการณ์จริง เรียนรู้การรับมือกับความกดดัน และพัฒนาความสามารถอย่างก้าวกระโดด

6) สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรสนับสนุน (Facilities & Resources)

6.1) ศูนย์ฝึกมีสนาม อุปกรณ์ฝึกซ้อมและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการฝึก รวมถึงการดูแลโภชนาการและสภาพร่างกายของนักกีฬา

6.2) สภาพแวดล้อมเชิงบวกและความปลอดภัยช่วยสร้างสมาธิและลดความเสี่ยงในการบาดเจ็บ

ปัจจัยความสำเร็จของ K.C. Academy ไม่ได้เกิดจากองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่เป็นผลจากการบูรณาการทั้งปัจจัยภายใน (ตัวนักกีฬา คุณภาพโค้ช การจัดการ) และปัจจัยภายนอก (ครอบครัว ชุมชน โอกาสแข่งขัน) จนเกิดเป็นระบบสนับสนุนที่สมบูรณ์ ช่วยให้เยาวชนมีโอกาสก้าวเข้าสู่เส้นทางนักฟุตบอลมืออาชีพได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า แนวทางการพัฒนาของเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลมืออาชีพมีประสิทธิภาพต้องเป็นการดำเนินงานแบบองค์รวม (Holistic Development) ที่ผสมผสานการฝึกทักษะเชิงเทคนิคเข้ากับการพัฒนาในมิติร่างกาย จิตใจ สังคมและการสนับสนุนจากเครือข่าย โดยผลการศึกษสามารถสรุปแนวทางสำคัญได้ดังนี้

1) การวางรากฐานทักษะตั้งแต่วัยเยาว์ (Early Skill Foundation) เริ่มฝึกในช่วงอายุ 6-12 ปี เพื่อปลูกฝังทักษะพื้นฐาน เช่น การควบคุมบอล การส่งบอล การเลี้ยงบอลและการยิงประตู และมีกิจกรรมการฝึกในรูปแบบที่สนุกสนาน เพื่อสร้างแรงจูงใจและความผูกพันกับกีฬา

2) การพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเป็นขั้นตอน (Progressive Development) วางแผนการฝึกซ้อมตามพัฒนาการทางร่างกายและความพร้อมของแต่ละช่วงวัย ใช้โปรแกรมฝึกแบบค่อยเป็นค่อยไป (Long-Term Athlete Development: LTAD) เพื่อสร้างสมรรถภาพและทักษะให้ยั่งยืน

3) การใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา (Sports Science Integration) ประยุกต์ความรู้ด้านสรีรวิทยา โภชนาการ และจิตวิทยาการกีฬา เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพและลดการบาดเจ็บ จัดให้มีนักโภชนาการและนักกายภาพบำบัดเป็นส่วนหนึ่งของทีมสนับสนุน

4) การพัฒนาทัศนคติและคุณลักษณะเชิงอาชีพ (Professional Mindset & Character) ปลูกฝังวินัย ความรับผิดชอบ การทำงานเป็นทีมและความเคารพต่อกติกา ฝึกการรับมือกับความกดดันและการปรับตัวในสถานการณ์แข่งขันจริง

5) การสร้างระบบสนับสนุนหลายภาคส่วน (Multi-Sector Support System) สร้างความร่วมมือระหว่างครอบครัว โรงเรียน ชุมชน สโมสร และหน่วยงานกีฬา และเปิดโอกาสให้เยาวชนได้เข้าร่วมการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสบการณ์และเครือข่าย

6) การเชื่อมต่อสู่สโมสรอาชีพ (Pathway to Professional Clubs) จัดระบบการคัดเลือกและประเมินผลงาน เพื่อส่งต่อผู้เล่นที่มีศักยภาพเข้าสู่สโมสรอาชีพ สร้างความร่วมมือกับสโมสรในและต่างประเทศ เพื่อเพิ่มโอกาสการเซ็นสัญญาเป็นนักฟุตบอลอาชีพ

สรุปว่า แนวทางการพัฒนาที่ได้จากผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าการสร้างนักฟุตบอลอาชีพต้องอาศัยการทำงานอย่างบูรณาการ ครอบคลุมทั้งการฝึกเชิงเทคนิค การพัฒนาเชิงร่างกายและจิตใจ การสนับสนุนจากเครือข่ายหลายภาคส่วน และการวางเส้นทางอาชีพที่ชัดเจน เพื่อให้เยาวชนสามารถพัฒนาได้เต็มศักยภาพและก้าวสู่ความสำเร็จในระดับอาชีพอย่างยั่งยืน

6 การอภิปรายผล

อภิปรายผลการศึกษา ข้อ 1 เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพพบว่า K.C. Academy มีกระบวนการฝึกซ้อมที่เป็นระบบและมีการกำหนดขั้นตอนพัฒนาอย่างชัดเจนในแต่ละช่วงวัย ตั้งแต่การฝึกพื้นฐานในวัย 6-12 ปี เน้นความสนุกสนานและทักษะเบื้องต้น ไปจนถึงการฝึกขั้นสูงในวัย 16-18 ปี เพื่อเตรียมเข้าสู่การแข่งขันระดับอาชีพ ลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิด Long-Term Athlete Development (LTAD) ที่ระบุว่าพัฒนานักกีฬามืออาชีพจำเป็นต้องจัดกิจกรรมฝึกที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางกาย จิตใจ และทักษะในแต่ละช่วงวัย (Balyi & Hamilton, 2004)

นอกจากนี้ การจัดการฝึกของ K.C. Academy ยังสอดคล้องกับหลักการจัดการองค์กรของ Fayol (1916) ที่เน้นการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การสั่งการ (Commanding) การประสานงาน (Coordinating) และการควบคุม (Controlling) ซึ่งในบริบทของศูนย์ฝึกฟุตบอลเยาวชน หลักการดังกล่าวช่วยให้การฝึกซ้อมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่กำหนด

อภิปรายผลการศึกษา ข้อ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ พบว่า ปัจจัยสำคัญประกอบด้วย (1) ความมุ่งมั่นและทัศนคติของนักกีฬา (2) คุณภาพของผู้ฝึกสอน (3) การสนับสนุนจากครอบครัว (4) โครงสร้างการบริหารจัดการที่เป็นระบบ (5) โอกาสในการแข่งขัน และ (6) สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรสนับสนุน

ปัจจัยเหล่านี้สอดคล้องกับงานของไพศาล จันทรพิทักษ์ (2562) ที่ชี้ว่าวิทยาศาสตร์การกีฬา—ประกอบด้วยสรีรวิทยา โภชนาการ และจิตวิทยาการกีฬา—มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนานักกีฬา นอกจากนี้ ยังตรงกับข้อเสนอของ ชาญวิทย์ ผลชีวิน (2555) ที่ระบุว่าการพัฒนาฟุตบอลอาชีพต้องอาศัยยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน การสนับสนุนจากภาครัฐ การพัฒนาบุคลากร และการบริหารจัดการสโมสรให้ได้มาตรฐานสากล

อภิปรายผลการศึกษา ข้อ 2 เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาของเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ พบว่า ผลการศึกษาชี้ให้เห็นแนวทางการพัฒนาที่ครอบคลุมทั้งการวางรากฐานตั้งแต่วัยเยาว์ การพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน การใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา การปลูกฝังทัศนคติและคุณลักษณะเชิงอาชีพ การสร้างระบบสนับสนุนหลายภาคส่วน และการเชื่อมโยงเส้นทางสู่สโมสรอาชีพ แนวทางนี้สอดคล้องกับมาตรฐานการพัฒนาเยาวชนของสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (AFC) และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561–2580) ด้านศักยภาพการกีฬาที่มุ่งพัฒนาเยาวชนด้วยระบบฝึกและการแข่งขันที่ได้มาตรฐาน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)

นอกจากนี้ แนวทางดังกล่าวยังสอดคล้องกับแนวคิด Holistic Development ในการพัฒนานักกีฬา ซึ่งระบุว่าความสำเร็จในระดับอาชีพต้องเกิดจากการผสมผสานการพัฒนาทักษะทางเทคนิค สมรรถภาพทางกาย ความแข็งแกร่งทางจิตใจ และการสนับสนุนทางสังคมอย่างต่อเนื่อง (Coté & Gilbert, 2009)

จะเห็นได้ว่าความสำเร็จในการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพไม่ได้ขึ้นอยู่กับฝึกทักษะเพียงอย่างเดียว แต่เป็นผลจาก ระบบการจัดการที่เป็นรูปธรรม + ปัจจัยสนับสนุนภายในและภายนอก + เส้นทางการพัฒนาที่ชัดเจน โมเดลการพัฒนาของ K.C. Academy จึงสามารถใช้เป็นกรณีตัวอย่างและต้นแบบในการยกระดับการฝึกฟุตบอลเยาวชนในระดับท้องถิ่นให้ก้าวสู่มาตรฐานสากลได้

7. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพของศูนย์ฝึกฟุตบอลเยาวชน K.C.ACADEMY พบว่า กระบวนการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพของศูนย์ฝึกฟุตบอลเยาวชน K.C.ACADEMY มีลักษณะที่เป็นระบบอย่างชัดเจน แม้จะอยู่ในบริบทของชุมชนท้องถิ่นที่มีทรัพยากรจำกัด แต่สามารถวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน ภายใต้แนวคิดการจัดการองค์การกีฬา ที่เน้นการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ การวางโครงสร้างภายใน และการจัดการกิจกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายหลักขององค์กรกีฬา คือ การพัฒนาเยาวชนให้มีความสามารถทางกีฬาอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ พบว่า ปัจจัยที่นำไปสู่การเป็นนักฟุตบอลมืออาชีพ คือ

- 1) ปัจจัยด้านบุคคล (ตัวนักกีฬาเอง)
- 2) ปัจจัยด้านครอบครัว
- 3) ปัจจัยด้านผู้ฝึกสอน (โค้ช)
- 4) ปัจจัยด้านโครงสร้างและสิ่งแวดล้อมในการฝึก
- 5) ปัจจัยด้านโอกาสและเวทีการแข่งขัน

การพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพจึงต้องอาศัยความร่วมมือและการสนับสนุนจากหลายปัจจัยทั้งภายในและภายนอกตัวเยาวชน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ยั่งยืนและครบถ้วนในทุกด้านของการเติบโตทางกีฬา

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ จากผลการศึกษา พบว่า แนวทางการพัฒนาเยาวชนให้ก้าวสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพอย่างยั่งยืน จำเป็นต้องมีระบบสนับสนุนแบบบูรณาการ ซึ่งครอบคลุม 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ตัวนักกีฬาเอง ผู้ฝึกสอน เครื่องอำนวยความสะดวก และครอบครัว โดยทั้งหมดต้องมีการทำงานร่วมกันอย่างสอดคล้อง เป็นระบบและต่อเนื่อง

บทสรุปภาพรวมแนวทางการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการฝึกซ้อมเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากการบูรณาการของปัจจัยรอบด้านที่สนับสนุนกันอย่างเป็นระบบ ทั้งครอบครัว สถานศึกษา ศูนย์ฝึก ชุมชน ภาคธุรกิจและเครือข่ายกีฬา การสร้างเส้นทางที่ชัดเจนและมีความหวัง จะช่วยให้เยาวชนสามารถเติบโตอย่างมั่นคงในเส้นทางนักกีฬามีอาชีพ

7.1 ข้อเสนอแนะ

7.1.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการศึกษารวบรวมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ สามารถสังเคราะห์ข้อเสนอแนะเพื่อใช้ในการพัฒนาได้ ดังนี้

1) จัดระบบพัฒนาแบบรายบุคคล (Individual Development Plan)

สโมสรฟุตบอล โรงเรียนกีฬาหรือศูนย์ฝึกเยาวชนควรมีแผนการพัฒนารายบุคคลอย่างเป็นระบบ ทั้งด้านร่างกาย ทักษะเฉพาะตัว วินัย ความคิดและทัศนคติ เพื่อให้สามารถส่งเสริมศักยภาพของนักกีฬาได้อย่างตรงจุด สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่า เยาวชนแต่ละคนมีพื้นฐานและพัฒนาการที่แตกต่างกัน ผู้ฝึกสอนจึงควรออกแบบเส้นทางเติบโตแบบเฉพาะตัว เพื่อพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) สร้างความร่วมมือแบบบูรณาการระหว่างครอบครัว โรงเรียน สโมสรและภาครัฐ

การมีเครือข่ายสนับสนุนที่เข้มแข็งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาเยาวชน ทั้งในด้านกำลังใจ การเงินและเวลา ผลการวิจัยพบว่า ครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังระเบียบวินัยและสนับสนุนการฝึกซ้อม ขณะเดียวกันโรงเรียนควรยืดหยุ่นต่อการเรียนของนักกีฬา ภาครัฐควรสนับสนุนทรัพยากรพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง

3) พัฒนาศักยภาพของผู้ฝึกสอนให้เป็นที่ปรึกษาชีวิต (Mentor-Coach)

ผู้ฝึกสอนไม่ควรจำกัดบทบาทอยู่เพียงการฝึกสอนด้านเทคนิคฟุตบอล แต่ควรพัฒนาทักษะด้านจิตวิทยาการศึกษา การสื่อสาร และการสร้างแรงจูงใจ เพื่อเป็นทั้ง “ครู” และ “ผู้นำทาง” ให้กับเยาวชน

4) ปรับระบบการศึกษาสำหรับนักกีฬาให้ยืดหยุ่นและเหมาะสม

นักกีฬาเยาวชนควรได้รับโอกาสในการเรียนรู้ในรูปแบบที่เหมาะสม เช่น การเรียนออนไลน์ ระบบโฮมสคูลหรือโปรแกรมการศึกษาทางเลือก เพื่อไม่ให้เกิดการเป็นอุปสรรคต่อการฝึกซ้อมและแข่งขัน

และเพื่อป้องกันการหลุดออกจากระบบการศึกษาในระยะยาว ทั้งนี้ควรจัดทำคู่มือหรือแนวทางเฉพาะสำหรับโรงเรียนและครูในการดูแลนักกีฬาให้เกิดความเข้าใจและการประเมินผลที่เหมาะสม

7.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ควรจัดทำนโยบายส่งเสริม “ศูนย์ฝึกฟุตบอลเยาวชนระดับท้องถิ่น” ให้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเยาวชนกีฬาอย่างเป็นระบบ จากผลการศึกษา พบว่าศูนย์ฝึก K.C.ACADEMY แม้อยู่ในพื้นที่ที่มีทรัพยากรจำกัด แต่สามารถสร้างระบบฝึกฝนที่มีคุณภาพและวางเป้าหมายระยะยาวได้อย่างชัดเจน การส่งเสริมให้เกิดศูนย์ฝึกลักษณะนี้ในระดับอำเภอ/ตำบล โดยสนับสนุนด้านวิชาการ บุคลากรหรืออุปกรณ์พื้นฐาน จะช่วยขยายโอกาสให้เยาวชนในพื้นที่ห่างไกลเข้าถึงการพัฒนาทางกีฬา และเป็นฐานสำคัญของการสร้างนักกีฬาอาชีพจากรากหญ้า

2) ควรกำหนดนโยบายสนับสนุนการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชนในระบบพัฒนาเยาวชนกีฬา ผลการศึกษาเน้นย้ำว่าครอบครัวเป็นกลไกหลักที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬา ทั้งในด้านเวลา กำลังใจและทรัพยากร การผลักดันให้มี “นโยบายเสริมพลังครอบครัว” เช่น การอบรมผู้ปกครองด้านการดูแลนักกีฬาเยาวชน การสร้างเครือข่ายครอบครัวผู้สนับสนุนกีฬา หรือการให้สิทธิประโยชน์ในการเข้าถึงสนาม/กิจกรรมร่วมกับบุตรหลาน จะช่วยสร้างความมั่นคงทางจิตใจ และเพิ่มความต่อเนื่องในการพัฒนาเยาวชน

3) ควรจัดให้มีนโยบาย “การเชื่อมต่อเวทีแข่งขันทุกระดับ” เพื่อสร้างเส้นทางอาชีพที่เป็นรูปธรรม ศูนย์ฝึก K.C.ACADEMY ใช้การแข่งขันภายในและการเชื่อมโยงกับเวทีระดับจังหวัด/ภูมิภาคเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะและแรงบันดาลใจ การกำหนดนโยบายที่บูรณาการระบบแข่งขันในทุกระดับ เช่น การประสานระหว่างโรงเรียนกีฬา สโมสรเยาวชน ศูนย์ฝึกและสโมสรอาชีพ จะทำให้เกิด “เส้นทางนักฟุตบอล” ที่ชัดเจนและต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับพื้นฐานจนถึงอาชีพ อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้เยาวชนในพื้นที่ห่างไกลได้รับการค้นพบและผลักดันสู่เวทีอาชีพได้มากขึ้น

7.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1) ควรศึกษารูปแบบและองค์ประกอบของศูนย์ฝึกฟุตบอลเยาวชนระดับท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทย เพื่อเปรียบเทียบแนวทางการบริหารจัดการ การฝึกอบรมและการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีข้อจำกัดด้านงบประมาณหรือโครงสร้างพื้นฐาน ผลการวิจัยจะสามารถใช้เป็นต้นแบบสำหรับการออกแบบนโยบายสนับสนุนการจัดตั้งศูนย์ฝึกอย่างเป็นระบบในระดับอำเภอหรือจังหวัด

2) ควรวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชนในกระบวนการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ เพื่อสร้างรูปแบบการมีส่วนร่วมที่ยั่งยืน โดยเฉพาะในมิติสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจของแต่ละพื้นที่ การศึกษานี้จะสามารถนำไปพัฒนาโยบายสนับสนุนครอบครัวผู้ปกครองในบทบาท “หุ้นส่วน” การพัฒนาเยาวชนกีฬาอย่างแท้จริง

3) ควรศึกษาแนวทางการพัฒนา “ระบบการแข่งขันแบบบูรณาการ” ระหว่างโรงเรียน สโมสรเยาวชน และศูนย์ฝึกกีฬา เพื่อพัฒนาเส้นทางอาชีพด้านกีฬา โดยเน้นการออกแบบรูปแบบการแข่งขันที่ตอบสนองต่อการพัฒนาในแต่ละช่วงวัย พร้อมทั้งสร้างกลไกการคัดเลือก พัฒนาและต่อยอดเยาวชนไปสู่

ระดับอาชีพอย่างเป็นระบบ การศึกษานี้จะช่วยกำหนดแนวทางเชิงนโยบายด้าน “การแข่งขันและการค้นหาโอกาส” ให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละภูมิภาค

4) ควรศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำ “โมเดลศูนย์ฝึกฟุตบอลเยาวชนต้นแบบระดับตำบลหรือชุมชน” โดยเน้นการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นอย่างคุ้มค่า เช่น ครูพลศึกษา อาสาสมัครกีฬา และสนามกีฬาของโรงเรียนหรือเทศบาล ร่วมกับการออกแบบหลักสูตรการฝึกที่เหมาะสมกับช่วงวัย การวิจัยนี้จะช่วยสนับสนุนนโยบาย “กีฬาเพื่อการพัฒนา” (Sport for Development) และเปิดโอกาสให้เยาวชนในชนบทหรือพื้นที่ห่างไกลเข้าถึงการพัฒนาอย่างเท่าเทียม

8. เอกสารอ้างอิง

ชาญวิทย์ ผลชีวิน. (2555). *การพัฒนาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย.

ไพศาล จันทรพิทักษ์. (2562). *วิทยาศาสตร์การกีฬากับการพัฒนาฟุตบอลไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์การกีฬา.

ฟุตบอลในประเทศไทย. (2559). *สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561–2580)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒน์.

Asian Football Confederation. (n.d.). *AFC Coaching Convention*. Kuala Lumpur: AFC.

Balyi, I., & Hamilton, A. (2004). *Long-term athlete development: Trainability in childhood and adolescence. Windows of opportunity. Optimal trainability*. Victoria, British Columbia, Canada: National Coaching Institute British Columbia & Advanced Training and Performance Ltd.

Coté, J., & Gilbert, W. (2009). An integrative definition of coaching effectiveness and expertise. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 4(3), 307–323.

Football in Italy. (n.d.). Wikipedia. https://en.wikipedia.org/wiki/Football_in_Italy

Fayol, H. (1916). *Administration industrielle et générale*. Paris: Dunod.

FA Coaching Course. (n.d.). *Asian Football Confederation*. Retrieved from <https://www.the-afc.com>

History of association football. (n.d.). Wikipedia. https://en.wikipedia.org/wiki/History_of_association_football
National football reconstruction plan 2013–2022. (2016). Bangkok, Thailand: Football Association of Thailand.

Oldest football clubs. (n.d.). Wikipedia. https://en.wikipedia.org/wiki/Oldest_football_clubs